

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/93/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322202658
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2322202658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Janka Benkovičová a sudcov: JUDr. Ľubica Bundzelová a Mgr. Matúš Staríček, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: matky – D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX, zastúpená advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, so sídlom Farská 40, Nitra, a otca: E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543, o návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 19P/129/2022-155 zo dňa 04.08.2022, takto

rozhodol:

Odvolanie matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. o zamietnutí návrhu matky na zrušenie neodkladného opatrenia o d m i e t a .

Uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a v závislom výroku III. o náhrade trov konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022 a uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022, v časti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a v časti úpravy styku matky s maloletým dieťaťom, výrokom II. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom III. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 324 ods. 1, 2 a 3, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2, § 334, § 339 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, § 361, § 363 CMP (zákona č. 161/2015 Z. z. - Civilného mimosporového poriadku).

Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu dňa 12.07.2022 sa matka domáhala zrušenia uznesení Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 a 11CoPno/5/2022-70, obe zo dňa 13.06.2022, v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca a v časti úpravy styku matky s maloletou, a nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd do právoplatného skončenia konania vedenej súdom pod sp. zn. 21P/154/2021 zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a upraví styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec bude oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom každú stredu od 15.00 hod. do 15.15 hod. prostriedkami diaľkovej komunikácie - videohovoru a matke uloží povinnosť v prípade, že sa styk z vážnych dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť túto skutočnosť bezodkladne otcovi.

Súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatoval, že maloletá A. (7 rokov) pochádza z manželstva rodičov, ktoré doposiaľ nebolo rozvedené, avšak na súde toho času prebieha konanie pod sp. zn. 21P/154/2021 o rozvod manželstva a úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva, v ktorom súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru - psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia. Okrem uvedeného konania, na súde prebieha aj konanie pod sp. zn. 19Em/2/2022 o návrhu otca na výkon súdneho rozhodnutia. Všetky predchádzajúce konania, ktoré boli vedené ohľadne maloletej sú toho času právoplatne skončené.

Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 17.06.2022, a uznesením č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022, uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 19P/67/2022-81 zo dňa 27.04.2022 potvrdil (výrok I.), návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia počas odvolacieho konania zamietol (výrok II.) a matke uložil povinnosť odovzdať maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca s tým, že je matka oprávnená stýkať sa s maloletou každý párny týždeň v roku od piatka 15.00 hod. do nedele 18.00 hod. a každú stredu a štvrtok od 15.00 hod. do 18:00 hod. s tým, že dieťa si prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska otca a otec je povinný dieťa na styk s matkou riadne pripraviť a matke v určenom mieste a čase odovzdať (výrok III.). Krajský súd v Trnave v predmetných uzneseniach konštatoval najmä to, že považuje za potrebné a vhodné dočasne upraviť účastníkov, keď celkom nepochybne rodičia nie sú schopní a ochotní sa dohodnúť, konajú unáhle a je v záujme maloletej, aby až do rozhodnutia vo veci samej bolo zastabilizované jej výchovné prostredie, aby mohla riadne pokračovať v školskej dochádzke.

Súd prvej inštancie zdôraznil, že síce matka vo svojom návrhu poukázala na to, že sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 367 CMP, avšak po vyhodnotení návrhu matky podľa jeho obsahu dospel k záveru, že postup podľa § 367 CMP neprichádza do úvahy, keďže maloleté dieťa sa nachádza (a to napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave o nariadení neodkladného opatrenia) vo faktickej starostlivosti matky, preto niet komu ukladať povinnosť odovzdať maloleté dieťa do starostlivosti matky. V takom prípade však súd nepostupuje podľa ustanovenia § 367 CMP, ale podľa ustanovenia § 361 CMP s tým, že o návrhu rozhodne do 30 dní od jeho podania. Súd nie je viazaný právnu kvalifikáciou uvedenou v návrhu, ale každé podanie vždy vyhodnocuje podľa jeho obsahu, pričom zo samotného návrhu vyplýva, že matka mieni zosúladiť právny stav s faktickým stavom, a preto je zrejme, že sa domáha ponechania maloletého dieťaťa v jej starostlivosti.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022 a uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022, keďže nenastala zmena tých pomerov, ktoré oproti stavu rozhodujúcemu v čase jeho nariadenia boli relevantné pre jeho nariadenie. Je nepochybné, že konflikt rodičov pretrváva, ba má aj stupňujúcu tendenciu. Rodičia sa naďalej nevedia dohodnúť o výkone rodičovských práv a povinností k maloletej, ktorú vystavujú konfliktu lojality a naďalej ju zaťahujú do ich vzájomných sporov. Z uvedeného potom vyplýva, že dočasná úprava pomerov u účastníkov konania do právoplatného skončenia konania je naďalej nevyhnutná. Súd v rámci rozhodovania o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia nemôže preskúmať správnosť pôvodného uznesenia Krajského súdu v Trnave o neodkladnom opatrení, pričom z návrhu matky je evidentné, že je koncipovaný ako kvázi opravný prostriedok voči predmetnému rozhodnutiu. Predkladaný návrh neobsahuje takmer žiadne nové skutočnosti, namieta sa v ňom najmä spôsob hodnotenia dôkazov súdom a popisuje sa incident, ktorý sa odohral pred nariadením neodkladného opatrenia krajským súdom. Súd mal za to, že zo strany matky už dochádza k zneužívaniu inštitútu neodkladného opatrenia (ide o v poradí jej štvrtý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia). Jej jediným cieľom je dosiahnutie rozhodnutia v jej prospech, pričom odlišný názor súdu neakceptuje, už vydaným rozhodnutím sa neriadi, o čom svedčí aj skutočnosť, že napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave o neodkladnom opatrení, neodovzdala maloletú do osobnej starostlivosti otca.

Matka vo svojom návrhu poukázala najmä na incident, ku ktorému došlo 05.06.2022, na nepravdivý dôkaz predložený otcom krajskému súdu a odmietanie otca maloletou.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že k popísanému incidentu došlo ešte pred nariadením neodkladného opatrenia, a to dňa 05.06.2022. Ak tento incident bol natoľko závažný ako tvrdí teraz matka vo svojom návrhu, mohla, či už sama alebo prostredníctvom svojho advokáta, okamžite o ňom informovať odvolací súd ešte pred vydaním rozhodnutia. Matka mala na to aj dostatočný časový priestor, keďže k uvedenému incidentu došlo 05.06.2022 a rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané až 13.06.2022. Matka však k podaniu svojho nového návrhu pristúpila až 12.07.2022, t.j. viac ako mesiac po uvedenom incidente, po doručení rozhodnutí Krajského súdu v Trnave a po začatí konania o výkon súdneho rozhodnutia. Nad rámec uvedeného, však súd k popísanému incidentu poznamenal, že vzhľadom na diametrálne odlišné tvrdenia oboch rodičov, nie je toho času v možnostiach súdu ustáliť presne za akých okolností k nemu došlo. Z predloženej videonahrávky je však možné zistiť to, že prítomní policajti sa snažili zabezpečiť bezpečný odchod matky. Tá mala možnosť ihneď nasadnúť do auta a odísť z daného miesta, ale tak neučinila, hrotila situáciu tým, že provokovala otcových rodinných príslušníkov. Z videonahrávky je ďalej zrejmé aj to, že bola napadnutá istou ženou a nie otcom maloletej, pričom vážnejšie zranenia matka neutrpla. Fyzické napadnutie človeka je samozrejme odsúdeniahodné, súdu však je nepochopiteľné aj správanie matky, ktorá ešte aj po samotnom útoku musela byť usmerňovaná príslušníkom Policajného zboru a musela byť vyzvaná, aby sa ukludnila a ďalej neprovokovala rodinu otca. Z predloženej videonahrávky má súd osvedčené len to, že správanie všetkých prítomných dospelých rodinných príslušníkov maloletej, teda aj matky, bolo absolútne nevhodné. Keď potom matka vo svojom návrhu tvrdí, že z uvedeného incidentu je maloletá traumatizovaná, súd jej plne uveril. Lenže za spôsobenú traumu zodpovedajú obaja rodičia (a ich rodinní príslušníci), ktorí nedokážu ich vzájomné rodinné nezhody riešiť civilizovaným spôsobom a tak, ako aj konštatoval Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí, konajú unáhle, nezohľadňujúc najlepší záujem maloletej.

Matka vo svojom návrhu tvrdila, že Krajský súd v Trnave pri rozhodnutí o neodkladnom opatrení vzal do úvahy dôkaz, ktorý je falošný. Konkrétne má ísť o SMS komunikáciu medzi matkou a jej synom, z ktorej má vyplývať, že matka odmieta umožniť styk otca s maloletou a tiež to, že je jej rozhodnutie nedať maloletú do školy. Matka v tomto konaní tvrdí, že namietaná správa nebola odoslaná z jej telefónneho čísla. Naproti tomu otec predložil notársky overené čestné vyhlásenie syna rodičov o tom, že sa jedná o autentickú komunikáciu matky s jej synom. Či a ktoré dôkazy sú pravdivé alebo nepravdivé (najmä ak obaja rodičia sa navzájom obviňujú tým, že v konaní sú podávané účelové skreslené informácie a dokonca aj sfaľované dôkazy), súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení nemá priestor vyhodnocovať. Súd prvej inštancie zdôraznil, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení je rozhodnutím dočasného charakteru. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dostatočný priestor na vykonanie riadneho dokazovania. Riadne dokazovanie môže byť vykonané až v konaní vo veci samej. Bez ohľadu na pravosť danej komunikácie však súd mal z ďalších doposiaľ zistených skutočností a dôkazov (najmä zo správ kolízneho opatrovníka) osvedčené, že matka skutočne bráni otcovi v styku s maloletou, a to nielen od uvedeného incidentu, ale prakticky odkedy má maloletú vo svojej starostlivosti. Umožnila len videohovor s maloletou, a aj ten až po naliehaní zainteresovaných osôb. Matka nielen vytrhla maloletú z prostredia, v ktorom tá vyrastala, ale v súčasnosti ju izoluje aj od súrodencov a širšej rodiny zo strany otca. Rovnako má súd osvedčené (najmä zo správ základnej školy, ktorú maloletá navštevuje), že matka nedbala na pravidelné plnenie povinnej školskej dochádzky maloletou. Maloletá školu riadne nenavštevovala, učivo nemá dostatočne prebrané a preto bude musieť absolvovať komisionálnu skúšku z predmetov matematika a slovenský jazyk a literatúra, ktorú pokiaľ nezvládne, bude musieť opakovať ročník.

Z obsahu súdneho spisu mal okresný súd ďalej osvedčené, že maloletá v súčasnosti nejaví záujem o otca. Vyjadrila sa, že sa otca bojí a nechce sa s ním stretnúť. Súd po oboznámení sa s týmto vyjadrením maloletej, súhlasil s názorom otca, že je tu podozrenie z dlhodobého negatívneho ovplyvňovania maloletej zo strany matky. Maloletá totiž pri doposiaľ vykonaných pohovoroch (ktoré boli s ňou opakovane vykonané kolíznym opatrovníkom v relatívne krátkych časových intervaloch) ani raz sa nezmenila o tom, že otec matku alebo ju bil, resp. že by mala strach z otca. Skôr naopak, popísala dobrý

vzťah s otcom, ba vyjadrila aj želanie zostať v starostlivosti otca. K zmene postoja maloletej podľa tvrdení matky došlo až po incidente dňa 05.06.2022. Maloletá podľa správy kolízneho opatrovníka uviedla, že v daný deň videla ako jej otec matku zbil. Táto informácia jej ale bola zrejme niekým podsunutá, keďže je vzhľadom aj na vyššie uvedené evidentné, že otec matku v ten deň nenapadol (pre úplnosť súd uviedol, že o sestre matky a ani o ďalších prítomných rodinných príslušníkoch sa maloletá nezmenila). Maloletá počas videohovorov taktiež spomínala, že jej povedali, že jej psíka niekto zabil. Ďalej hovorila o nezhodách medzi rodičmi a o výživnom, že jej otec nič neposiela. Uvedené vyjadrenia sú podľa názoru súdu neadekvátne vzhľadom na vek maloletej. K odmietaniu otca pritom dochádza od obdobia, odkedy maloletá nie je v žiadnom kontakte s otcom. Zrejme teda preberá názory rodiča, v starostlivosti ktorého sa nachádza, t.j. matky. Pokiaľ však rodič (v danom prípade matka) nežiadúcim spôsobom ovplyvňuje dieťa v jeho názoroch, a v dôsledku toho dieťa začne verbalizovať odmietanie druhého rodiča (v danom prípade otca), nemôže potom očakávať, že súd automaticky zverí dieťa do jeho starostlivosti.

Prihliadajúc na uvedené skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že matka neosvedčila vo svojom návrhu potrebu zrušenia neodkladného opatrenia, preto súd sa nestotožnil s jej návrhom a zamietol ho v celom rozsahu, t. j. tak v časti zrušenia uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022 a uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022, ako aj v časti nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že uveril tvrdeniam matky o tom, že maloletá vykazuje znaky strachu a traumy. Mal však za to, že ide o dôsledok nezodpovedného správania oboch rodičov, ktorí vystavujú maloletú traumatizujúcim situáciám.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd nezhliadol dôvod na postup podľa § 55 CMP, keďže matka si síce uplatnila nárok na náhradu trov konania, avšak osobitne svoj návrh v tomto smere neodôvodnila. Súd navyše jej návrh v celom rozsahu zamietol, vyhodnotil ho ako nedôvodný, ba účelový, preto z pohľadu súdu za týchto okolností by priznanie náhrady trov matke rozhodne nebolo spravodlivé.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že jej snahou je zákonnými prostriedkami, t. j. v tomto prípade využitím inštitútu neodkladného opatrenia, dosiahnuť rozhodnutie, ktoré bude vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a ktorého výrok bude v súlade s najlepším záujmom maloletej. Matka za žiadnych okolností nemieni akceptovať situáciu, kedy by jej maloletá dcéra mala byť násilím niekde a s niekým umiestnená proti jej vôli. Súdu predložila niekoľko dôkazov ohľadom toho, že maloletá vyslovene uvádza, že s otcom byť nechce, a že sa ho bojí. Snaha o nápravu takto vzniknutej situácie, ktorá je priam učebnicovým príkladom rozhodnutia v rozpore so záujmom dieťaťa, je len stroho považovaná za nerešpektovanie názoru súdu. Vo svojich podaniach neustále dôvodí a preukazuje najlepší záujem maloletej, avšak tento evidentne súdy vidia v starostlivosti človeka, ktorý je schopný ublížiť matke maloletej a navyše pred zrakmi nie len tohto dieťaťa, ale aj ďalších niekoľko ľudí. Disponuje novým dôkazom, ktorým je nahratý rozhovor medzi ňou a jej synom, ktorý vyslovene poprel, že by podpisoval akékoľvek overené čestné prehlásenie o tom, že sa jednalo o autentickú komunikáciu medzi ním a matkou, ktorým opäť raz sfaľšovaným dôkazom operoval otec maloletej v konaní. K neodovzdaniu maloletej otcovi zo strany matky nedošlo v dôsledku de facto krajnej núdze, nakoľko existovalo a naďalej existuje dôvodné podozrenie, že by maloletej hrozilo v blízkosti otca nebezpečenstvo ujmy na zdraví. Nakoľko maloletá odmietala byť v spoločnosti jej otca, matka predsa nemohla konať inak, ako vyhovieť maloletej a chrániť ju.

Skutočnosť, že matka o incidente zo dňa 05.06.2022 bezodkladne neinformovala odvolací súd, nič nemení na tom, že sa predmetný incident skutočne stal a že je potrebné ho náležite zapracovať do odôvodnenia rozhodnutia, nakoľko má vážnym vplyv na celú situáciu. Matka nemala žiadnu možnosť dozvedieť sa, kedy bude odvolací súd rozhodovať a tým pádom ovplyvniť toto rozhodnutie. V predloženej videonahrávke je zreteľne počuť, ako F. A. kričí na matku slová „zabijem ťa“. Predmetná videonahrávka zaznamenávala len veľmi malú časť z celého incidentu, teda nemožno tento záznam považovať za dôkaz, ktorý kompletne zaznamenáva celú situáciu, nakoľko tomu, čo je predmetom záznamu,

predchádzali tak závažné skutočnosti, ktorých opomenutím za účelom vydania želaného rozhodnutia, by sa súd nielen že dopustil vydania rozhodnutia v absolútnom rozpore s platným právom, ale aj trestného činu ohýbania práva. Súd vo svojom odôvodnení až nemorálne stavia na roveň správanie sa osoby, ktorá fyzicky ublížila matke maloletej so správaním sa matky maloletej, ktorá bola z napadnutia rodinným príslušníkom v šoku a teda je prinajmenšom logické, že ju niekto v tom čase musel ukludniť. Súd vyslovene bagatelizuje fakt, že matka maloletej bola sestrou manžela fyzicky napadnutá a dáva do pozornosti „nevhodné“ správanie sa matky maloletej po tomto útoku, ktoré vrcholilo len verbálne. Súd opomenul podstatný fakt, a to že celému incidentu bola prítomná maloletá a viní z traumy maloletej rovnakým dielom fyzické útoky E. A. a jeho rodiny a verbálne útoky matky maloletej, ktorá bola obeťou týchto útokov.

Matka ďalej uviedla, že zmyslom neodkladných opatrení je „rýchla“ úprava pomerov, avšak ani takéto dočasné rozhodnutie nemôže byť vydané na základe akýchkoľvek dôkazov, napr. sfaľovaných, len z toho dôvodu, že by ich skúmanie bolo na úkor rýchlosti konania. Matka nesúhlasí ani s argumentáciou súdu, ktorý má za preukázané, že matka neumožňuje kontakt maloletej s otcom ani s ostatnými rodinnými príslušníkmi a že matka nedbala na pravidelné plnenie povinnej školskej dochádzky maloletou. K uvedenému uviedla, že odkedy je s maloletou v krízovom centre, od začiatku sa snaží maloletú viesť tým smerom, aby komunikovala so všetkými jej súrodencami, aj napriek tomu, že maloletá častokrát odmietala komunikovať, a takisto aj so svojím otcom, teda nie je pravdou, že matka izoluje maloletú od svojej rodiny. Takisto sa stretávajú aj s rodinnými príslušníkmi, bohužiaľ takmer v každom prípade sa stretnutia skončia traumatizujúco pre maloletú z dôvodu správania sa otca a jeho rodinných príslušníkov. Vo vzťahu k školskej dochádzke maloletej uviedla, že to bol práve otec, ktorý dlhodobo bol s maloletou na PN-ke a počas ktorého obdobia nezmyselne užívala maloletá viacero antibiotík po sebe. Išlo o ďalšie klamstvá zo strany otca, nakoľko keď matka zavolała policajnú hliadku do domu, kde mala údajne ležať maloletá s teplotami so svojím otcom, títo ani neboli doma. V čase, keď sa maloletá nachádzala v starostlivosti matky a nenavštevovala školu, išlo o dištančné vyučovanie z dôvodu šírenia Covid-19 ako aj o nariadené izolácie z dôvodu karantény. Nie je pravdou, že by maloletá musela podstúpiť komisionálne skúšky v dôsledku uvedených skutočností. Maloletá prežíva tak traumatizujúce „detstvo“, v rámci ktorého nie je možné, aby sa dokázala sústrediť na školu, či na iné dôležité veci, nakoľko neustále žije v strachu, bojí sa a je neustále „pohadzovaná“ medzi rodičmi, ktorí sa nevedia dohodnúť takmer na ničom a ich rozhovory a stretnutia končia extrémne vyhrotene. Je absolútne nevyhnutné, aby bola maloletá zastabilizovaná v prostredí, kde môže byť dieťaťom, kde má kľudné a dieťaťu vyhovujúce podmienky a kde nemusí vidieť, počuť a riešiť problémy, ktoré s ťažkosťou zvládajú dospelí ľudia.

Matka nerozumie na základe čoho má súd za preukázané, že dochádza k negatívnemu ovplyvňovaniu maloletej zo strany matky. Ide o absolútne nepodložené tvrdenie zo strany súdu, nakoľko je to práve otec, ktorý si sám zapríčinil, že má maloletá takto negatívny vzťah ku nemu. Matka otca maloletej nijak neočierňuje, nevyjadruje sa hanlivo ani inak zle na jeho adresu. Maloletá si svoj názor na otca spravila sama na základe všetkých incidentov, ktorých bola svedkom. Práve incident zo dňa 05.06.2022 bol tým zlomovým bodom, kedy sa maloletá rozhodla otvorene prejavovať svoje pocity a hovoriť o nich, nakoľko na vlastné oči videla, čoho je jej otec schopný a bola svedkom toho, ako fyzicky napadol jej matku. Každé dieťa má právo vyjadriť svoj názor, avšak v drvivej väčšine prípadov sa považuje tento názor za výsledok aktívnej snahy jedného z rodičov očierniť toho druhého. Súd ďalej konštatuje, že informácia o tom, že matku otec zbil dňa 05.06.2022, bola maloletej niekým podsunutá, keďže je evidentné, že otec matku nebil. Toto tvrdenie súdu opäť rázne odmietame, nakoľko maloletá bola očitým svedkom celého incidentu, kedy otec matku skutočne fyzicky napadol, čo súd nepriamo aj potvrdil, keď uviedol, že „Zodpovedný rodič nerieši svoju manželskú krízu a konflikty bitkou“. Súd má z neznámeho dôvodu za preukázané, že matka negatívne ovplyvňuje dieťa a používa toto tvrdenie naprieč celým rozhodnutím v neprospech matky, pričom táto skutočnosť nebola nijakým spôsobom preukázaná a pokiaľ má byť, minimálne vo vzťahu k podsúvaniu informácii, je na orgánoch činných v trestnom konaní, aby preukázali opodstatnenosť týchto tvrdení súdu. Súd v uznesení nielenže nahrádza funkciu iných príslušných orgánov na preukázanie týchto skutočností, ale zároveň uvádza tvrdenia, ktoré môžu s plnou relevantnosťou tvrdiť len znalci z odboru z psychológie.

Odvolaťka súhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že maloletá vykazuje znaky traumy a strachu, nakoľko je neustále vystavovaná traumatizujúcim situáciám. Je nutné mať neustále na zreteli, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Súd podľa názoru matky jednoznačne nekonal v súlade s potrebou vyčerpania všetkých možností za účelom zistenia skutočného stavu vecí, pričom v konaniach ohľadne maloletých detí je toto jeho povinnosťou, a očividne v tomto prípade bezdôvodne uprednostnil jedného z rodičov, v tomto prípade otca, bez relevantnej a najmä v dostatočnom rozsahu nepreukázanej skutočnosti, čím nie je možné nahliadať na uznesenie ako na súdne rozhodnutie, ktoré by bolo v súlade s najlepším záujmom maloletej.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej v podaní zo dňa 02.09.2022. Odvolanie matky ako aj jej samotný návrh zo dňa 08.07.2022 označil za nedôvodné, pretože obsahujú výlučne nepravdivé a účelovo skreslené tvrdenia matky nezakladajúce sa na pravde, v ktorej súvislosti poukázal aj na svoje vyjadrenie zo dňa 22.07.2022. Matka nepreukázala zmenu pomerov (a naopak, pomery, pri ktorých súd nariaďoval neodkladné opatrenie, ostali nezmenené), prípadne odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo pôvodné neodkladné opatrenie nariadené, v dôsledku ktorých by súd mohol pristúpiť k zrušeniu nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 363 CMP. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie navrhol ako vecne správne potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne uviedol, že matkin návrh neobsahuje žiadne nové skutočnosti a je úplne evidentné, že po obsahovej stránke bol tento nový návrh matky koncipovaný ako kvázi opravný prostriedok proti pôvodnému rozhodnutiu krajského súdu o neodkladnom opatrení. Poukázal na vyjadrenie matky, že „za žiadnych okolností nemieni akceptovať situáciu, kedy by jej maloletá dcéra mala byť násilím niekde a s niekým umiestnená proti jej vôli“. Je až zarážajúce, kam až matka svojim účelovými fabuláciami dokáže zájsť, pretože to bola práve sama matka, ktorá maloletú doslova vytrhla od otca s z prostredia, v ktorom vyrastala (zanedbávajúc pritom dokonca aj povinnú školskú dochádzku maloletej), a následne sa účelovým spôsobom snaží dlhodobo navodiť dojem, že maloletá otca odmieta, resp. že sa ho dokonca bojí. Čiže pokiaľ niekto používa násilie, či konanie nezodpovedajúce vôli, resp. najlepšiemu záujmu maloletej, je to práve matka maloletej. Za klamlivé označil tvrdenie matky uvádzané v odvolaní, že syn „výslovne poprel, že by podpisoval akékoľvek overené čestné prehlásenie o tom, že sa jednalo o autentickú komunikáciu medzi ním a matkou“. Syn pri telefonáte reagoval iba na matkine slová, že ju zavrú na 20 rokov, pričom sám dobre vedel, že za predmetné čestné prehlásenie, ktoré podpisoval matku určite nemôžu zavrieť na 20 rokov, takže jeho „popretie“ smerovalo výlučne k účelovým výčitkám matky, že by ju mali zavrieť na 20 rokov za to, že podpísal čestné prehlásenie. Rozhodne tým nepoprel samotné podpísanie čestného prehlásenia, ktoré bolo priložené k vyjadreniu otca. Aj z týchto skutočností je nepochybné, že je to práve matka, ktorá sa snaží všemožnými účelovými a klamlivými konštrukciami odvieť pozornosť od svojho dlhodobého protiprávneho konania, keď dlhodobo nerešpektovala právoplatné a vykonateľné neodkladné opatrenie.

Otec maloletej odmietol tvrdenia matky, že by maloletej hrozilo v jeho blízkosti akékoľvek nebezpečenstvo ujmy na zdraví. Okrem už uvádzanej argumentácie a dôkazov predkladaných otcom, tieto nepravdivé fabulácie matky vyvracajú v konečnom dôsledku aj skutočnosti, ktoré sa udiali v období po 10.08.2022. V tento deň otca maloletej kontaktovala právnička Centra C., pričom mu uviedla, že potom, ako bola oboznámená s obsahom neodkladného opatrenia (uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 13.06.2022), ihneď oznámila matke, že musí maloletú okamžite odovzdať otcovi, nakoľko Centrum C. ju nemieni podporovať v nedôvodnom ignorovaní súdneho rozhodnutia. Hneď na ďalší deň napokon aj prišlo k odovzdaniu maloletej do starostlivosti otca (za asistencie právničky Centra C.), pričom zároveň bolo dohodnuté, že otec následne odovzdá maloletú matke na styk dňa 25.08.2022. Maloletá bez akýchkoľvek menších problémov s otcom pokojne odišla a následne počas celých dvoch týždňov sa bez problémov realizovala osobná starostlivosť otca o maloletú, ktorý ju svedomito pripravil na komisionálne skúšky (maloletá ich zvládla na výbornú). Dokonca maloletá sa pred otcom sama od seba a dobrovoľne vyjadrovala, že chce ostať s ním a nechce sa vrátiť do C., čo opätovne len vyvracia účelovú argumentáciu matky. Otec uviedol, že disponuje telefonátom maloletej s matkou, kedy sama maloletá prosila matku, aby sa nemusela vrátiť do Centra C., lebo chce ostať u otca (tento telefonát bol už v období, kedy bola maloletá u otca a tento ju pripravoval na komisionálne skúšky). Zo zvukových nahrávok, nahratých bezprostredne po návrate k otcovi (t. j. po dni 11.08.2022), je evidentné, že maloletá rozhodne nemá z otca strach (ako sa to snaží dlhodobo prezentovať matka), naopak, je zrejmé, že maloletá otca ľúbi, a

tiež že matka maloletú doslova huckala proti otcovi a jej súrodencom (čo potvrdila otcovi sama maloletá). V konečnom dôsledku tak sama maloletá potvrdila aj dôvodnosť podozrenia z negatívnej manipulácie maloletej zo strany matky, na ktoré podozrenie poukázal aj súd prvej inštancie. Otec v súlade s ústnou dohodou učenou pri odovzdávaní maloletej dňa 11.08.2022 (ako aj v súlade s neodkladným opatrením) odovzdal maloletú späť matke v Centre C. dňa 24.08.2022 (a to napriek tomu, že ho maloletá prosila, aby mohla ostať s ním a nemusela ísť do Centra za matkou), dokonca otec pripustil na naliehanie Centra a matky, aby ostala maloletá s matkou nad rozsah stanovený neodkladným opatrením. Podľa neho sa mal styk maloletej s matkou totiž realizovať iba 24.08.2022 a 25.08.2022 vždy po 3 hodiny (od 15.00 hod. do 18.00 hod.), avšak otec pripustil, aby bola maloletá s matkou nepretržite od 24.08.2022 až do 26.08.2022. Je teda evidentné, že otec (na rozdiel od matky) plne rešpektuje neodkladné opatrenie.

V súvislosti s incidentom zo dňa 05.06.2022 otec poukázal na zistenie súdu prvej inštancie, že otec maloletej rozhodne matku nenapadol, tak ako to účelovo a nepravdivo prezentuje matka a dôvodí tým prakticky celý jej pôvodný návrh, resp. aktuálne aj jej odvolanie (matka opätovne ani v tomto odvolaní rozhodne nepreukázala, ba ani len neosvedčila, že by ju otec maloletej akýmkoľvek fyzickým spôsobom napadol). Otec maloletej odmietol aj ďalšie argumentačné konštrukcie matky, že by sa súd svojim konaním v danom prípade mal dopustiť trestného činu ohýbania práva. Podozrenia z dlhodobého negatívneho ovplyvňovania maloletej zo strany matky súd prvej inštancie riadne, logicky a dostatočne zdôvodnil. Rozhodne nemožno uvedené podozrenia z manipulácie maloletej označiť ako „nepodložené konštatácie“ tak, ako to uvádza matka maloletej. Práve naopak, existenciu týchto podozrení súd prvej inštancie logicky zdôvodnil predovšetkým pohovormi s maloletou, resp. následnými vyjadreniami maloletej. Otec maloletej dôrazne odmietol aj ďalšie konštatovanie a argumentáciu matky, že súd prvej inštancie mal sám nepriamo potvrdiť, že otec matku skutočne napadol, keď uviedol, že „zodpovedný rodič nerieši svoju manželskú krízu a konflikty bitkou...“. Otec uviedol, že mu nie je známe, aké úvahy matky ju dovedli k záveru, že takýmto spôsobom mal sám súd potvrdiť, že došlo k fyzickému útoku otca na matku, keďže súd prvej inštancie uviedol len všeobecné odporúčania adresované obom rodičom, rozhodne sa nevyjadril ku konkrétnym skutkovým zisteniam vzťahujúcim sa na danú vec. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia jednoznačne a priamo skonštatoval (po preskúmaní videonahrávky), že otec matku určite nenapadol.

Zo správy Centra C., n.o. zo dňa 31.08.2022 (predloženej súdu dňa 19.09.2022) vyplýva, že maloletá sa nachádzala v ich zariadení G. H. A. spoločne s matkou od 09.05.2022 do 10.08.2022, kedy bola na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia odovzdaná otcovi do osobnej starostlivosti. Maloletá počas pobytu v zariadení uviedla, že bola prítomná pri tom, ako jej otec napadol mamu a povedala, že sa preto otca bojí. Pri odovzdaní otcovi dňa 10.08.2022 sa s otcom zvitála a bez problémov s ním odišla. Matka je aj naďalej umiestnená v zariadení. Rodičia sa sprostredkovane dohodli, že maloletá bude v osobnej starostlivosti otca nad rámec právoplatného uznesenia do 24.08.2022, kedy ju otec odovzdal na styk matke. Otec súhlasil, aby ju matka mala nad rámec uznesenia od 24.08.2022 do 26.08.2022. Z dôvodu, že matka mala pozitívny test na Covid-19 dňa 25.08.2022 a maloletá dňa 29.08.2022, sa odovzdanie maloletej nerealizovalo, keďže sa matka s dcérou nachádzali v karanténnom zariadení. Zariadenie je s otcom v telefonickom kontakte, je súčinný pri plánovaní a realizácii styku s maloletou, keď bol ochotný sa prispôbiť nepredvídateľným situáciám.

Matka v podaní doručenom súdu dňa 22.09.2022 zotrvala na ňou podanom odvolaní, s vyjadrením otca nesúhlasila a jeho tvrdenia označila za nepravdivé s cieľom odoprieť jej styk s maloletou. Skutočnosť, že maloletá bola svedkom niekoľkých viac či menej vyhrotených konfliktov medzi svojimi rodičmi ju prinútilo mentálne dozrieť skôr ako iné deti. Avšak aj napriek tomu nemožno výpovede takto emocionálne utrápeného dieťaťa považovať za „nerozbitný dôkaz“, nakoľko jej želaním je, aby mohla byť aj so svojou matkou aj so svojím otcom. Maloletá nechce sklamať ani jedného z jej rodičov, toľko keď je v zrejmom konflikte lojality, preto nemožno jej výpovede počas prítomnosti jedného z rodičov považovať za dôkaz, na ktorom má byť založené dôsledne uvážené, právne súladné rozhodnutie súdu. V jej prítomnosti dcéra vraví, že s otcom byť nechce, pretože ju bije, kričí na ňu, že sa s ním necíti dobre a pokiaľ sa správa inak, tak to robí len preto, aby je ako svoju matku uchránila. V prítomnosti otca jej naopak maloletá cez telefón odkazuje, ako s ňou byť nechce, ako chce bývať so svojím otcom a ako sa nechce vrátiť do krízového Centra C.. Uvedené svedčí o tom, že maloletá je nepochybne ohrozená na svojom emocionálnom a

sociálnom vývine. Ju, ako matku, súčasný stav nesmierne mrzí a priznáva, že pochybila, rovnako tak ako aj otec, keď dovolili, aby ich hádky presiahli hranice pokojného detstva ich dcéry. Súd, ako nezávislý a nestranný orgán súdnej moci, má v prvom rade prihliadať na najlepší záujem maloletej, avšak súd sa zrejme nechal uniesť atmosférou, ktorú navodil otec, a priklonil sa k jeho klamstvám. V žiadnom prípade nemôže najlepší záujem dieťaťa spočívať v jeho odlúčení od jeho matky. Vo vzťahu k incidentu zo dňa 05.06.2022 matka priložila správu, ktorú spísala s právničkou krízového Centra C., kde popísala celý priebeh danej udalosti. Matka má za to, že pre otca nevhodné časti videa boli úmyselne vystrihnuté. Matka súdu tiež predložila videonahrávku rozhovoru medzi ňou a maloletou, prečo jej v prítomnosti otca rozpráva odlišné veci. Predložila tiež videonahrávku rozhovoru medzi maloletou a starším synom E., kedy maloletá bez akéhokoľvek podnetu rozpráva o tom, ako ju otec bil počas učenia, ktorú skutočnosť jej maloletá niekoľkokrát sama opakovala. Matka poukázala tiež na to, že vo výpovediach maloletej sú značné rozpory. Vyjadrila výhrady k práci kolízneho opatrovníka. Matka vyjadrila presvedčenie, že otec si svoju priazeň u detí kupuje. Tiež uviedla, že k ponechaniu dieťaťa v jej starostlivosti nad rámec rozsahu stanovenom neodkladným opatrením nedošlo z dôvodu ústretového správania otca, ale pre zdravotné problémy maloletej, keď boli obe pozitívne a bola im nariadená izolácia. Ona maloletej nasadila lieky a odovzdala ju otcovi, aby sa doliečila u neho. Maloletá je v jej prítomnosti spokojná, má všetko, čo dieťa v jej veku potrebuje. Matka tiež uviedla, že je ochotná vyvinúť maximálne úsilie aj vo vzťahu k jej otcovi, aby sa vedeli rozumne dohodnúť ohľadom maloletej. Rovnaký postoj očakáva aj zo strany otca.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie v časti týkajúcej sa výroku I. o zamietnutí návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je potrebné odmietnuť a odvolanie v časti týkajúcej výroku II. o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (a v závislom výroku III. o náhrade trov konania) nie je dôvodné.

Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 19P/129/2022 je konanie o návrhu matky na zrušenie uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022 a uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022 (v časti zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca a v časti úpravy styku matky s maloletým dieťaťom) a o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (ktorým žiadala ponechať dieťa v jej osobnej starostlivosti a upraviť styk otca s maloletou). Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý výrokom I. zamietol návrh matky na zrušenie uvedených rozhodnutí krajského súdu a výrokom II. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 361 CMP, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 písm. a/ až o/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a/ zastavení konania, b/ odmietnutí podania vo veci samej, c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania, d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l/ zabezpečení dôkazného prostriedku, m/ nároku na náhradu trov konania, n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Okruh rozhodnutí súdu, proti ktorým Civilný sporový poriadok v ustanovení § 357 odvolanie pripúšťa, je vymenovaný taxatívne, čo znamená, že proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v tomto ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá objektívnu prípustnosť odvolania (existencia uznesenia, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie), ako aj subjektívnu prípustnosť odvolania (odvolanie musí podať oprávnená osoba).

V predmetnej veci v prípade výroku I. napadnutého uznesenia ide o rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie (reprezentovaný sudkyňou) rozhodol o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia tak, že ho zamietol. Vzhľadom k tomu, že odvolanie v tejto časti smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie prípustné nie je (ustanovenie § 357 písm. e/ CSP pripúšťa odvolanie len proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zrušení neodkladného opatrenia, nie však proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu alebo o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ako napr. v prípade rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 357 písm. d/ CSP, alebo o zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku podľa § 357 písm. g/ CSP), nemohol odvolací súd rozhodnutie v časti výroku I. preskúmať a meritórne o ňom rozhodnúť, ale podľa ustanovenia § 386 písm. c/ CSP odvolanie v tejto časti odmietol. Vyššie uvedený záver nie je spôsobilé ovplyvniť ani nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o prípustnosti odvolania voči všetkým výrokom uznesenia (ustanovenie § 362 ods. 3 CSP poskytuje stranám ochranu len v prípade nesprávneho poučenia o neprípustnosti odvolania), ktorým nie je možné založiť možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (v obdobnej veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Obo/15/2018 zo dňa 04.12.2018).

Odvolací súd následne pristúpil k vecnému prejednaniu odvolania v časti týkajúcej sa výrokov II. a III. odvolaním napadnutého uznesenia, voči ktorým podanie odvolania bolo prípustné.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v odvolaním účinne napadnutej časti a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie vysporiadal s podstatnými argumentmi matky maloletého dieťaťa. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre

ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

V prvom rade je nutné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci v prípade výroku II. šlo fakticky o rozhodnutie o návrhu na zverenie (ponechanie) maloletého dieťaťa v osobnej starostlivosti matky, nakoľko podľa obsahu spisu maloletá v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola v jej starostlivosti, z ktorého dôvodu návrh matky nespĺňal náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 367 ods. 1 CMP, ktorý predpokladá zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa na podklade nariadeného neodkladného opatrenia.

Osobitná úprava neodkladných a iných opatrení súdu je obsiahnutá v ustanoveniach § 360 až 369 CMP. Na rozdiel od sporového konania, podľa právnej úpravy mimosporového konania je možné nariadiť neodkladné opatrenie nielen na návrh, ale aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať bez návrhu. Súd podľa Civilného mimosporového poriadku nariadi neodkladné opatrenie vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem. Zrušiť nariadené neodkladné opatrenie môže súd aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, t. j. ak dôjde k zmene tých pomerov, ktoré boli relevantné pre jeho nariadenie. Ustanovenie § 363 CMP je svojou povahou špeciálnou právnou normou k § 329 ods. 2 či § 334 CSP, z ktorého titulu je nevyhnutné v mimosporových konaniach aj v prípade neodkladných opatrení prihliadať (tiež) na zmeny pomerov, ku ktorým došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Uvedené platí aj v prípade, ak sa účastník konania domáha nariadenia nového neodkladného opatrenia upravujúceho pomery účastníkov konania odlišným spôsobom.

Je potrebné tiež zdôrazniť, že právoplatné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zakladá procesnú prekážku *res iudicata* pre nový návrh, ktorým by sa navrhovateľ z rovnakých dôvodov a za nezmenenej skutkovej situácie domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s totožným obsahom. Prekážka veci rozhodnutej svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a zistenie existencie takejto prekážky v ktoromkoľvek štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený, teda ak vyplýva z rovnakého skutku.

Ak dôjde k zmene skutkovej situácie, ako to vyplýva aj z aktuálneho podania matky, je úlohou súdu následne posúdiť, či takáto zmena odôvodňuje aj odlišný spôsob rozhodnutia o dočasnej úprave pomerov účastníkov konania. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné pristúpiť k zmene už právoplatne nariadeného neodkladného opatrenia z dôvodu, že nemal za osvedčené skutočnosti tvrdené matkou. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nebol dôvod na zmenu dočasnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletej A. stanovenej uzneseniami Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/40/2022-158 zo dňa 13.06.2022 a č. k. 11CoPno/5/2022-70 zo dňa 13.06.2022.

Súd prvej inštancie sa správne zaoberal otázkou, či strana domáhajúca sa odlišnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení skoršieho uznesenia o neodkladnom opatrení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu skutkových okolností. Uvedená konštrukcia je v podstate reflexiou požiadavky, že aj v prípade právoplatných nemeritorných rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám. Matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania, odôvodnila najmä poukazom na incident, ku ktorému došlo 05.06.2022, na podľa nej nepravdivý dôkaz predložený otcom krajskému súdu v predchádzajúcom konaní a odmietanie otca maloletou.

Ako vyplýva z obsahu spisu, vzťahy medzi rodičmi maloletého dieťaťa sú vážne narušené a títo sa nevedia o výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, z ktorého dôvodu je nutné, aby pomery v rodine boli upravené súdnym rozhodnutím (v tomto prípade neodkladným opatrením).

Odvolačný súd v súvislosti s incidentom zo dňa 05.06.2022 poukazuje na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra zo dňa 07.06.2022 (ktorá je súčasťou pripojeného spisu sp. zn. 21PPOm/2/2022), z ktorej vyplýva, že dňa 07.06.2022 sa uskutočnil pohovor s maloletou bez prítomnosti matky, s ktorou sa na predvolanie dostavila na Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. V správe je uvedené, že maloletá počas pohovoru používala často slová, ktoré nie sú typické pre sedemročné dieťa, ale pre dospelých. Maloletá uviedla, že bola svedkom bitky medzi rodičmi. Keď jej dávali otázky ohľadom zverenia, resp. styku, maloletá uviedla, že chce byť s matkou a s otcom sa chce stretávať každý víkend od piatka do nedele. Keď sa rozprávali o letných prázdninách, tak sa usmiala a povedala, že „celé leto by som bola týždeň u maminy a týždeň u otca a tak by som mohla aj potom cez školský rok“. Po tejto vete sa prestala usmievať, zostala strnutá, bola asi pol minúty ticho a potom dodala, že chce všetko ako povedala na začiatku, t. j. dva dni s otcom a ostatný čas s matkou. Z uvedeného je zrejmé, že maloletá bezprostredne po incidente neprezentovala výrazne odmietavý postoj k otcovi a tento uvádzala až po dlhšej dobe, kedy bola v starostlivosti matky. Matka síce v konaní preukázala, že maloletá opakovane verbalizuje odmietavý postoj k otcovi z dôvodu, že bola svedkom incidentu zo dňa 05.06.2022, tento postoj maloletej ale podľa názoru súdu plynie zo skutočnosti, že maloletá je vystavovaná konfliktu lojality vo vzťahu k oboj rodičom. Pred každým z rodičov totiž maloletá prezentuje postoj, ktorý zodpovedá očakávaniu v danej situácii prítomného rodiča. Uvedené koniec-koncov potvrdila matka aj vo svojom podaní doručenom súdu dňa 22.09.2022.

K priebehu incidentu zo dňa 05.06.2022 sa súd prvej inštancie vyjadril dostatočným spôsobom a odvolací súd len zdôrazňuje, že to, či v daný deň došlo i k fyzickému napadnutiu matky otcom, nebolo osvedčené, i s prihliadnutím na predložený videozáznam, a jeho priebeh je predmetom trestného konania, ktorého výsledok t. č. známy nie je. Uvedené platí aj pre údajne nepravdivú sms-komunikáciu matky a jej syna, ktorá bola podkladom pre vydanie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Otec v konaní v reakcii na tvrdenia matky predložil čestné prehlásenie jeho syna, ktorý opakovane potvrdil pravosť komunikácie. Matka tak v konaní neosvedčila nezákonnosť otcov predloženého dôkazu a aj táto, medzi rodičmi sporná skutočnosť, je predmetom trestného konania.

Pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo potom podstatné aj to, že po vydaní odvolaním napadnutého uznesenia došlo k ďalšej zmene skutkového stavu, keď zo správy Centra C., n.o. zo dňa 31.08.2022 (predloženej súdu dňa 19.09.2022) vyplýva, že maloletá sa nachádzala v zariadení G. H. A. spoločne s matkou od 09.05.2022 do 10.08.2022, kedy bola na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia odovzdaná otcovi do osobnej starostlivosti, pričom pri odovzdaní otcovi dňa 10.08.2022 sa s otcom zvitla a bez problémov s ním odišla. Zo správy tiež vyplýva, že otec zároveň nebráni v styku matky s maloletou (skutočnosti uvedené Centrom C., n.o.). Z uvedeného vyplýva, že aktuálny skutkový stav (situácia v rodine maloletého dieťaťa) zistený tak súdom prvej inštancie ako i odvolacím súdom neodôvodňuje zmenu pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia.

Keďže matka neosvedčila takú zmenu pomerov, pre ktorú by bolo dôvodné zmeniť skôr nariadené neodkladné opatrenie, nebolo možné jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a v závislom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).